

[Indenrigsministeren.]

det, vi i fællesskab gerne vil skabe for vores ældre, så det er altså ikke noget særligt nyt.

Når hr. Jørgen Junior siger, at vi skal have udbygningsplaner, og at udbygningen foregår sådan lidt spredt, må jeg sige til hr. Jørgen Junior, at der jo ikke indrettes plejehjem af nogen som helst art, der godkendes, uden at de går ind i en eller anden form for plan, og at der i hver amtskommune skal laves udbygningsplaner for de næste 5 år for, hvilken omsorg vi skal have for vores ældre. Det er altså ikke bare noget, der er nyt, og noget, der bare slås fast i dag; det er noget, der er sket gennem tidligere lovgivning.

Jeg vil gerne sige i anledning af hr. Jørgen Juniors bemærkninger om direktiv fra socialministeren, at vores hensigt jo hidtil har været den, at vi skulle decentralisere og lægge ansvaret ud til de steder, hvor befolkningen var nærmest, og nu kommer man altså med forslag om at placere det dér, hvor befolkningen er fjernest fra; det mener jeg ikke er den rigtige måde at gøre det på.

Jeg vil konkludere det, som blev sagt af de forskellige ordførere og også af hr. Jørgen Junior, at det, der må være vores opgave, er at skabe så venlige, så miljøvenlige og så gode rammer omkring vore ældre på plejehjemmene og ikke bare en sammenstuvning på et eventuelt nedlagt hospital; det forstod jeg også på hr. Jørgen Junior bestemt ikke var hensigten med det foreliggende forslag. Jeg ved, at kommunerne er meget positive i deres forsøg på at drage omsorg for vores ældre, og jeg har i høj grad tillid til det, der sker. Fru Inge Krogh sagde, man skulle have planlægning. Ja, det er bare ikke noget nyt, det er institueret for lang tid siden, og jeg har altså fuld tillid til, at det klares. Men kunne vi ved fælles hjælp skaffe en bedre økonomi og nogle bedre muligheder for vores ældre, var i og for sig ret meget nået.

Hermed sluttede forhandlingen.

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbe-

slutning henvises til socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om social bistand. (Forøgede retsgarantier ved indgreb i den personlige frihed) [af Wamberg m. fl.].

(Lovforslag nr. 209. Fremsat 6/2 76).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Formanden:

Ministeren for skatter og afgifter i socialministerens sted.

Ministeren for skatter og afgifter (*Svend Jakobsen*):

På regeringens vegne skal jeg afvise det af hr. Wamberg m. fl. fremsatte forslag til ændring af bilstandsloven, og det gør jeg først og fremmest ud fra et retssikkerhedshensyn.

Fremskridtspartiets forslag går ud på dels at give socialministeren adgang til når som helst at gribe ind og træffe administrative afgørelser i enhver verserende sag vedrørende bilstandsloven, dels i særlige sager efter bilstandslovens afsnit 8 om iværksættelse af hjælpeforanstaltninger for børn og unge imod forældrenes ønske direkte at gøre socialministeren til ankeinstans i stedet for den sociale ankestyrelse.

Som begrundelse for forslaget er det i bemærkningerne anført, at lovgivningen må indrettes på en sådan måde, at der opnås større betryggelse mod myndighedernes fejlgreb. Når jeg som nævnt må afvise fremskridtspartiets forslag, er det netop først og fremmest ud fra hensynet til retssikkerheden.

Forslaget om, at socialministeren skal kunne gribe ind i enhver sag efter bilstandsloven og ydermere i enhver fase af sagens behandling, betyder ganske enkelt en fuldstændig underminering af det klagesystem, der er bygget op som led i socialreformens gennemførelse. Dette klagesystem består som bekendt dels af den sociale ankestyrelse som øverste klageinstans, dels af klageorganer på amtsplan, nemlig amtsankenævnene.